

รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

Win50020

Model of Information Tourism Management Amphur Matha, Lampang Province

*¹⁾ ศุภลักษณ์ วงศ์คำตัน สุนิตร้า แสนตี๊ะ อนุชา มาลัย บุญทวารون วิงวน *²⁾

*¹⁾ คณะวิจัยในโครงการ *²⁾ หัวหน้าโครงการวิจัย

หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

E-mail: boontawan_w@hotmail.com

บทคัดย่อ

โครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะจังหวัดลำปาง เกิดจากความร่วมมือของชาวบ้านในอำเภอแม่ทะที่ได้รวมกลุ่มกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยว และศึกษารูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยมีชาวบ้าน ตัวแทนชุมชนองค์กร ท่องถิน หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ต่อไปโดยผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อท่องถิน ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) รวมถึงการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT การสังเกตการจัดเวทีเสวนา และเวทีประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้รูปแบบ การจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ซึ่งท้ายที่สุดประชาชนเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์

การศึกษารั้งนี้ ภายใต้ทฤษฎีการท่องเที่ยวนั้นชุมชนอำเภอแม่ทะ จำนวน 10 ตำบล วิธีการดำเนินงาน มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การเตรียมทีมงานและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมความวิจัยได้ประสานทีมงาน ภาคีภายในชุมชน เพื่อประชุมวางแผนในการทำงานร่วมกัน รวมถึงจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการสร้างเครื่องมือในการลงชุมชน (2) เก็บข้อมูลทุกดิจิทัลของอำเภอแม่ทะ โดยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล กับทีมวิจัย ได้แก่ คณะนักวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษา ตัวแทนกลุ่มอาชีพ และภาคีภายในชุมชน ร่วมกับสำนักงานบริบทและทำการรวบรวมข้อมูลชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว (3) ร่วมวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทชุมชน (4)

WindowII

จัดเวทีประชาคมในระดับอำเภอ (5) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการแบบมีส่วนร่วม (6) จัดระบบสารสนเทศ และ (7) สรุปและบริหารจัดการข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมของอำเภอแม่ทะ

จากการสำรวจที่ จัดสำรวจกลุ่มย่อย และเวทีชาวบ้านซึ่งเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ และศึกษาสถานการณ์ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะ พบว่าในภาพรวมของอำเภอแม่ทะมีจำนวนตำบลทั้งหมด 10 ตำบล ได้แก่ (1) ตำบลแม่ทะ (2) ตำบลดอนไฟ (3) ตำบลลังเงิน (4) ตำบลนาครัว (5) ตำบลสันดอนแก้ว (6) ตำบลหัวเสือ (7) ตำบลน้ำโี้ (8) ตำบลบ้านบอม (9) ตำบลป่าตัน และ (10) ตำบลบ้านก่ำ โดยมีบริษัทชุมชน ดังนี้

1. สถานการณ์ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะ หลังจากที่ได้ทำการร่วมวิเคราะห์ข้อมูลและค้นหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะนั้น คณะผู้วิจัยได้จำแนกประเภทของการท่องเที่ยวบนพื้นฐานข้อมูล เชิงทุติยภูมิของแหล่งท่องเที่ยวได้ 6 ประเภท คือ (1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (3) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (4) แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) (5) แหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนาสถานหรือโบราณวัตถุ และ (6) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกลุ่มหรือองค์กรชุมชน

นอกจากนี้สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบันนี้ พบว่า นโยบายรัฐบาลเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้แหล่งท่องเที่ยวมีโอกาสในการเจริญเติบโต อาทิ งบประมาณที่สนับสนุนและที่ผ่านมานั้น เมื่อได้รับเงินมาพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่ชาวบ้านก็จะร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดกิจกรรมหลากหลาย เช่น กลุ่มกลั่วอยอน กลุ่มแกะสลักกลุ่มจักسان กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ แต่ตอนนี้ไปงบประมาณเหล่านี้ได้หมดลง ชาวบ้านจึงปัจจุหาคือ การขาดสภาพคล่องการบริหารจัดการ ไม่เป็นระบบสามารถก่อตัวและเกี่ยงกันรับผิดชอบ และไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเหมือนสมัยก่อน จึงทำให้แก่ใจปัจจุหาได้ไม่เด่นท่าที่ควร

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะที่ผ่านมานั้น พบว่าจะมีชาวบ้านอำเภอแม่ทะเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้นที่รู้ว่าแม่ทะมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทอะไรบ้าง (เนื่องจากตนเองมีความสนใจ) แต่ในภาพรวมแล้วไม่ได้สนใจที่จะทำการพัฒนาเท่าใดนัก หรือแม้แต่บางคนก็ยังไม่รู้เลยว่ามีแหล่งท่องเที่ยวอะไรบ้าง เพราะขาดข้อมูล

3. แนวทางในการจัดรูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการจัดการท่องเที่ยวมีความเป็นไปได้ เนื่องจากอำเภอแม่ทะ เป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งมีศักยภาพด้านทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย หากได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากนโยบาย ของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐท้องถิ่น (อบต.) และก็อาจจะพัฒนาไปสู่อุดสาಹกรรมการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ได้เช่นกัน เพราะทุนเดิมของอำเภอแม่ทะ ในด้านสภาพพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคที่มีความเชื่อมโยงดีมีแหล่งพลังงานที่จะรองรับนักท่องเที่ยว

WindowII

4. ปัญหา หรืออุปสรรคด้านการท่องเที่ยว จากการสำรวจและการจัดเวลาที่เสวนากับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียภายในชุมชน คณะผู้วิจัยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

4.1 ชุมชนอำเภอแม่ทะมีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น อันได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศาสนสถานจำนวนมากและค่อนข้างมีศักยภาพ แต่ในภาพรวมแล้วบันพื้นฐานของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการลงพื้นที่พบว่าชุมชน ไม่เห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเท่าไนก์หรืออาจมีบ้าง แต่ก็เป็นเพียงบางหมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งยังไม่ใช่ในระดับตำบล สังเกตได้จากแต่ละตำบลมีวัดจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการบูรณะสังฆารามหรือมีการดูแลเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรจากคนภายในชุมชน

4.2 ไม่มีศูนย์กลางของข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละตำบล หรืออาจจะมีบ้างภายในหน่วยงานภาครัฐและห้องถิน แต่เป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน

4.3 การมองต่างมุมของหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคท้องถิน ส่งผลให้แผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวระดับตำบล ไม่เกิดขึ้นหรือไม่เป็นไปตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงทำให้ขาดเจ้าภาพในการดำเนินงานการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอแม่ทะพอสมควร

อนึ่ง อำเภอแม่ทะในภาพรวมมีสภาพภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะเส้นทางการคมนาคม สะดวก การมีวัตถุดิบจำนวนมาก แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูมิภาค บันฐานความโดยเด่น และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และความเป็นไทยลือของชุมชนอำเภอ แม่ทะ รวมถึงการใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่าโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร พืชผลทางการเกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์ และสำหรับแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนาสถานมีจำนวนมาก แต่ชุมชน ไม่เห็นความสำคัญเท่าไนก อีกทั้งยังไม่ได้สร้างเครื่องข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรชุมชนภายในห้องถินอย่างเข้มแข็ง รวมถึงการหาแนวทางในการสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน

บทสรุปสำหรับบริบทชุมชนอำเภอแม่ทะ โดยรวมแล้วผลการวิเคราะห์ศักยภาพอำเภอแม่ทะทั้ง 4 ด้านพบว่า (1) ด้านทรัพยากรการ ท่องเที่ยวมีความหลากหลายโดยเฉพาะด้านโบราณสถานและศาสนสถาน (2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก มีพร้อมสามารถรองรับการท่องเที่ยวได้มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงไปยังพื้นที่อื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับจังหวัดลำปางได้ (3) ด้านการบริการ โดยเฉพาะด้านที่พักหรือโรงแรมสเตย์ยังไม่มีความพร้อมเท่าไนก และ (4) ด้านการตลาดท่องเที่ยว ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร คำสำคัญ รูปแบบการท่องเที่ยว การจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว การจัดการท่องเที่ยว

WindowII

รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับ นักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

นที กุลจิตติบุญญา วิรุณรัตน์ อุปradee นรารัตน์ วัฒนาศรีราถุก
จากรุวรรณ ลิมปีไพบูลย์
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
E-mail :jaruwan017@hotmail.com

บทคัดย่อ

โครงการรูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาและสืบค้นข้อมูลด้านที่พักและพัฒนารูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ซึ่งจะทำการค้นหาข้อมูลด้านที่พักของอำเภอแม่ทะ จากการมีส่วนร่วมของชุมชนต่าง ๆ นำมารวบรวมเป็นข้อมูลแสดงถึงตำแหน่งที่ตั้งของที่พัก ค่าใช้จ่ายในการเข้าพัก รูปแบบลักษณะของที่พัก ภาพบรรยายภาพของที่พักการเชื่อมโยงเส้นทางการเดินทางจากสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ในอำเภอแม่ทะ ไปยังที่พัก ข้อมูลเหล่านี้จะถูกรวบรวมเก็บไว้ในลักษณะของฐานข้อมูลด้านที่พักเพื่อร่วมไว้เป็นเครื่องมือของคลังสมองด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปาง แล้วจัดทำเป็นเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านที่พักของอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและนักท่องเที่ยว เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่วางแผนจะเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอแม่ทะ ยังเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดลำปางในด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป คำสำคัญ ที่พัก ท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง การจัดการ

การศึกษาศักยภาพ ความเข้าใจและทัศนคติ ด้านการท่องเที่ยวของภาคในพื้นที่ อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย

ไชยพร ไพรเขตต์ พิษณุ โภจนคร วีระชน แสงศรีเรือง
ปันดดา ชินอ่อน พรกนล ระหวาญูนอก
สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
E-mail: prahannok@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของอำเภอภูเรือ จังหวัดเลย (2) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติด้านการท่องเที่ยว ของชุมชนอำเภอภูเรือ จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างและประชากรที่ใช้ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ รับผิดชอบของอำเภอภูเรือ ร้านขายของที่ระลึก กลุ่มแม่บ้าน นักท่องเที่ยว ประชาชน 从业人员 ท่องถิ่น ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานของการวิจัยเชิงปริมาณ และ การวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า อำเภอภูเรือจังหวัดเลย มีองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว ด้านที่พักมีความหลากหลาย มีเส้นทางคมนาคมที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้สะดวก มีสิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมาภิบาล และแหล่งท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่สามารถตอบสนองความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมปั่นจักรยาน แคมปิ้ง ชมวิว เดินป่า ตกปลา พายเรือ นวดสปา ชมการสาธิต ทางการเกษตร สนับสนุนธรรมรัม รักษาศิลป์ เป็นต้น และมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าการประเมิน ศักยภาพด้านความร่วมมือในท้องถิ่นมีความสำคัญสำหรับการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 38 และในด้านทัศนคติด้านการท่องเที่ยว พบร่วมกับชุมชนอำเภอภูเรือ มีทัศนคติเกี่ยวกับ การท่องเที่ยว ในประเด็นองค์กรบริหารส่วนตำบลควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อ เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความถี่สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.9 ประเด็นที่มีความถี่ต่ำสุดคือ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ที่ได้จากการท่องเที่ยว จะตกอยู่กับ คนภายนอก ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.9 ค่าสำคัญ การท่องเที่ยวอำเภอภูเรือ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ความเข้าใจและทัศนคติ ด้านการท่องเที่ยว

การศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว อําเภอเมือง จังหวัดเลย เพื่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

A Study of Tourism Resource Capacity :
A Case Study of Maung Loei District, Loei Province
for Managing Sustainable Tourism

นางสาวรุ่งอรุณ กุลพรน⁽¹⁾ นางสาวจริยาพร ประภาการ⁽²⁾ นางสาวรุ่งอนภา ติงห์ทองบุญ⁽³⁾
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ไทยโรมน์ พวงมณี⁽⁴⁾
ผู้วิจัย⁽¹⁻³⁾ และ หัวหน้าโครงการ⁽⁴⁾

(1-3) สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

(4) สาขาวิชาศิลปกรรม ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระบบทุนชนและบริบทด้านการจัดการท่องเที่ยวอําเภอเลย จังหวัดเลย (2) เพื่อศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว อําเภอเมือง จังหวัดเลย (3) เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวของอําเภอเมือง จังหวัดเลย (4) เพื่อหาแนวทางการพัฒนารัฐพยากรการท่องเที่ยวอําเภอเมือง จังหวัดเลย ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มแบบบังเอิญจำนวน 155 คน แบบสัมภาษณ์ ใช้เทคนิคเจาะจง จำนวน 10 คน การสนทนากลุ่ม ใช้เทคนิคเจาะจง จำนวน 7 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้เทคนิคเจาะจง จำนวน 34 คน กลั่นผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อหาค่าเฉลี่ย(Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stand Deviation) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ผลการศึกษา พบว่า 1) ด้านบริบทอําเภอเมืองเลย พบร่วมกับ

เมืองมีคำว่า “ผ้าฝ้ายมีชื่อ เลื่องลือกรหิน อื่นย่างพารา งามตาอ่างน้ำหมาน สืบต้านาน หมู่บ้านแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง” มีที่ตั้งอยู่ที่ที่ว่าการอำเภอเมืองเลย ถนนจรัสศรี ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีพื้นที่ทั้งสิ้น 1,480.49 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดกับอำเภอเชียงคาน ปากชม ทิศใต้ติดกับอำเภอวังสะพุง นาด้วง ทิศตะวันออกติดกับอำเภอนาด้วง ทิศตะวันตกติดกับอำเภอภูเรือ ท่าลี มีจำนวนประชากรหนาแน่นที่สุดรวมทั้งสิ้น 117,671 คน 2) ด้านบริบทการบริหารจัดการท่องเที่ยว พบว่า สภาพการจัดการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการประชาสัมพันธ์ตามลำดับ 3) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่พบรากการศึกษาจำนวน 41 แหล่ง แยกเป็น ทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติจำนวน 9 แหล่ง และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นจำนวน 32 แหล่ง 4) ด้านการประเมินศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมีผลการประเมินในระดับสูงจำนวน 3 แหล่งคือ วนอุทยานภูตาลล้ม อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำหมานตอนบน อ่างเก็บน้ำห้วยกระทิง กลุ่มทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 แหล่ง คือ เทศบาลเมืองเลย ศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ วัดศรีวิชัยวนาราม วัดศรีสุทธาวาส หมู่บ้านวัฒนธรรมนาอ้อ งานกาชาดดอยฝ้ายบ้านมะขามหวาน 5) ด้านแนวทางการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า (1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันพัฒนาและค้นหาทรัพยากรการท่องเที่ยวใหม่ (2) ต้องมีนโยบายและแผนการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมทรัพยากรการท่องเที่ยวเก่าและใหม่ (3) ต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว (4) ต้องมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (5) ต้องสร้างศักยภาพของคนในชุมชนและอำเภอเมืองทุกระดับด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจ การพัฒนา การอนุรักษ์ การดูแลรักษาและการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

คำสำคัญ บริบทชุมชน ทรัพยากรการท่องเที่ยว ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว การประเมินทรัพยากรการท่องเที่ยว การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การพัฒนาเว็บฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง อำเภอภูเรือและอำเภอค่านชัย จังหวัดเลย

Development of Tourism Database Website with
Participation of Local Managerial Bodies in Loei Province

พิมณุ คำเชื้อ¹⁾ เกศราพร จันทดวงศ์¹⁾ และ สุนีย์ ขัน ไชคิริ¹⁾ และ สมยอง ศีขรา^{*2)}
ผู้จัด¹⁾ และหัวหน้าโครงการวิจัย^{*2)}

- 1) นักศึกษาโปรแกรมวิชาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 4
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- 2) รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

E-mail : j_somyong@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง อำเภอภูเรือ และอำเภอค่านชัย จังหวัดเลย 2) พัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงาน ในท้องถิ่น ได้มีช่องทางในการนำเสนอข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน และ 3) เป็นแนวทางในการสร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวระหว่างหน่วยงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้น บุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพึงพอใจของภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความประสงค์ที่จะนำ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวสถานที่ใหม่ ๆ ในท้องถิ่นของตนขึ้นประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์ที่ พัฒนาขึ้น

คำสำคัญ เว็บไซต์ฐานข้อมูลการท่องเที่ยว องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วม

การศึกษาเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติเพื่อ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : วนอุทยานภูผาล้อม จังหวัดเลย

The Study of Natural Trail for Sustainable Tourism :
A Case Study of Phuphalom Forest Park, Loei Province

พัฒนพงษ์ สีปานแก้ว ชัยวัฒน์ หาญดี จักรพงษ์ ศิริสม ศักดินาภรณ์ นันที
โปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

E-mail:Sakdina007@hotmail.com*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่
วนอุทยานภูผาล้อม อำเภอเมือง จังหวัดเลย และเพื่อออกแบบเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ
ในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อม อำเภอเมือง จังหวัดเลย

โดยใช้วิธีการสำรวจทรัพยากรกุ่มตัวอย่างในพื้นที่จริง ทำการวิเคราะห์ข้อมูล
และศักยภาพของพื้นที่ สังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อสื่อความหมายประกอบการออกแบบ
เส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อม ซึ่งการศึกษาสำรวจทรัพยากรป่า
ไม้ในพื้นที่ที่คงมีเหลืออยู่ใช้วิธีการสำรวจแบบ line Plot System วางแผนตัวอย่างชั่วคราว
(Temporary Sampling Plot) กระจายทั่วไป และการศึกษาสำรวจทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่
โครงการหรือใกล้เคียงใช้วิธีการสำรวจแบบ Petting ill

ผลการวิจัยปรากฏว่า เส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อมที่ได้
ทำการออกแบบจำนวน 1 เส้นทาง รูปแบบเป็นเส้นทางเดียวที่เป็นทางมาบรรจบกัน(Single
loop) ระยะทางยาว 1,563 เมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินเท้าศึกษาในพื้นที่จริงเท่ากับ 45 นาที
มีองค์ประกอบสถานีสื่อความหมายธรรมชาติ สำหรับเยาวชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 15
สถานี คือ สถานีที่หนึ่ง “ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว” สถานีที่สอง “ไฝตัวบงชี้ป่าเบญจพรผล”
สถานีที่สาม “นักบุญแห่งป่านักล่าแห่งพงไพร” สถานีที่สี่ “ความลับพันธุ์ของพืชอิงอาศัย”
สถานีที่ห้า “สังคมเล็ก ๆ ของปลูกที่มีอิทธิพลยิ่งต่อป่า” สถานีที่หก “มօสพรธรรมชาติที่ไม่

“ได้มีเพียงความสวยงาม” สถานีที่เจ็ด “ไลเคนส์” สถานีที่แปด “ปูมปุ่ม” สถานีที่เก้า “โปง สัตว์” สถานีที่สิบ “จุดเริ่มต้นของสายน้ำ” สถานีที่สิบเอ็ด “เฟร้นบ่งบอกความอุดมสมบูรณ์” สถานีที่สิบสอง “เห็ด” สถานีที่สิบสาม “พุพ่อนของต้นไม้” สถานีที่สิบสี่ “กษัยการ” สถานีที่สิบห้า “ถ้ำมหราชารย์”

คำสำคัญ เส้นทางศึกษารมณชาติ การสื่อความหมาย การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การจัดการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

รามศรี พรหมชาติ วัชรพงษ์ ปักษา อนุชา รายี รัศมี แซ่โป้ว
สาขาวิชาคุณภาพการท่องเที่ยวและโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาถึงการจัดการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และ 3. เพื่อสร้างเครือข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต่างภูมิภาค

ประชากรที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการนำเที่ยว กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริษัทละ 50 คน และ 2. เจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ทั้งหมด ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 บริษัท บริษัทละ 1 คน มีวิธีระเบียบการศึกษาตามค่าธรรมการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย แบบสัมภาษณ์ และการประชุมระดมความคิดเห็นเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ทำการแจกแจงความคิดเห็นเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับรูป (SPSS) เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และเบียนอธิบายเชิงพรรณนา ส่วนวิธีการศึกษาที่ใช้แบบสัมภาษณ์และการประชุมระดมความคิดเห็นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 15-24 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปฐมวัย ประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปี ประกอบอาชีพลูกจ้าง / คุณงาน / พนักงาน ไม่มีรายได้ สถานภาพโสด มากจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางมาเอง. เนื่องจากมีความสะดวก เป็นอิสระ ไม่ยุ่งยาก สามารถเดินทางท่องเที่ยวที่ไหนก็ได้ จำนวนครั้งเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ มากกว่า 5 ครั้ง เดินทางด้วยรถส่วนตัว พักโรงแรม ผู้ร่วมเดินทางมากกว่า 10 คน มาเที่ยวกับกลุ่มที่ทำงาน ชอบเดินทางไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทสมมติฐาน มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแต่ละครั้งคือ 3 จังหวัด มีระยะเวลาพำนักตามรายการท่องเที่ยว

ทั้งหมด 2 คืน ระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุดคือ วันเดียว (ไปเช้า - เย็นกลับ) ระดับการได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีมาก ได้รับแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์จาก คู่มือเดินทางท่องเที่ยว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์คือ ครอบครัว มีความสามารถในการรองรับค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับต่ำกว่า 3,000 บาท ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว

ผลการศึกษา การจัดการธุรกิจนำท่องในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เหมาะสม

1. ควรจัดระบบการดำเนินงานในบริษัทนำท่อง ให้มีโครงสร้างที่ชัดเจน มีแผนผังองค์กร ที่เป็นระบบและเป็นทางการ ติดป้ายชื่อสำนักงาน เลขที่ใบอนุญาตการประกอบการให้ชัดเจนและสังเกตง่าย เพื่อที่ลูกค้าที่มาติดต่องานจะได้เข้าถึงบริษัทนำท่องอย่างสะดวกรวดเร็ว และมั่นใจในการให้บริการ

2. บริษัทนำท่องแต่ละแห่งจะต้องมีการวางแผนการจัดรายการนำท่อง การดำเนินการจัดรายการนำท่อง และการคิดราคานำท่อง ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ภายใต้stanดูสำนักของความรับผิดชอบร่วมกันของทุกฝ่าย

3. ควรมีการจัดรวมรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้เกิดความหลากหลาย และเหมาะสมที่สุดเข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาการพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจนำท่องในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

1. ควรศึกษาพัฒนาระบบโครงข่ายนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อร่วมรวมสินค้า และบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว อันจะทำให้ตลาดการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์เกิดความเติบโตอย่างต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น และเป็นไปในทิศทางที่ยั่งยืน

2. ควรมีการศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อนำมาวางแผนในการจัดรายการนำท่องให้ลูกค้าต้องเหมาะสมกับกลุ่มตลาดเป้าหมายเฉพาะ ที่มีความต้องการพิเศษ

3. ผู้ประกอบการธุรกิจนำท่องที่ต้องศึกษาพัฒนาระบบการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำท่องสามารถใช้สื่อต่างๆ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลไปยังนักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาการสร้างเครือข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำท่องในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด และผู้ประกอบการธุรกิจนำท่องที่ต่างภูมิภาค ได้แนวทางในการดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคี และอุปสรรคในการสร้างเครือข่ายภาคี ดังนี้

WindowII

1. การสร้างเครื่อข่ายภาคีต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อรวมกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องในลักษณะของชุมชน หรือองค์กรความร่วมมือให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจรถเช่า ธุรกิจสินค้าที่ระลึก หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ ประชาสัมพันธ์จังหวัด ศูนย์การท่องเที่ยวเกี๊ยว และนักท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นต้น

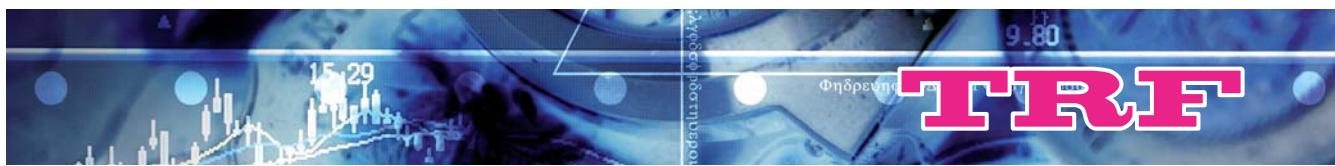
2. การสร้างเครื่อข่ายภาคีต้องมีการประสานงาน และบูรณาการทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทุกภาคส่วนต้องคำนึงถึงส่วนรวมเป็นสำคัญ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเองหรือเฉพาะบางองค์กรเท่านั้น

3. การสร้างเครื่อข่ายภาคีต้องทำให้เกิดความสมดุลของการประสานผลประโยชน์ร่วมกัน ความมีห่วงงานภาครัฐเข้ามายืนตัวกลางในการสร้างเครื่อข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อกำหนดรอบนโยบายและการดำเนินงานร่วมกัน ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4. องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทสำคัญ และมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงของแต่ละจังหวัดจะต้องเป็นสื่อกลางในการประสานความร่วมมือการจัดตั้ง ชุมชนหรือสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวระหว่างจังหวัดร่วมกัน เพื่อกำหนดรอบนโยบายและการดำเนินงานของสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวระหว่างจังหวัด ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดความยั่งยืน

WindowII

การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหาร จัดการงานพัฒนาองค์กรปักธงส่วนท้องถิ่น อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบล หนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

Win50027

ผู้เขียนที่ กุศารัมย์ ณัฐยา แพพแสง เพ็ญนภา อนุพน
วรรณรัตน์ อนันต์ ลิกิตประเสริฐ สมบัติ ประจญศานต์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทขององค์กรปักธงส่วนท้องถิ่น และบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในอดีตและปัจจุบัน และศักยภาพด้านองค์กร รวมทั้งกระบวนการจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงาน 2) เสริมสร้างและจัดการการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการท่องเที่ยวและระบบการทำฐานข้อมูล บุคลากร ศักยภาพขององค์กร ศักยภาพ ด้านการค้า 3) ประเมินมาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมให้มีการบูรณาการแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด มีการเขื่อมโยงแผนของทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ 4) เสริมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ รวมทั้งสรุปบทเรียนผลการดำเนินงานขององค์กรปักธงส่วนท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระหว่างกัน และเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้เข้ามาร่วมรู้และตรวจสอบผลการดำเนินงานขององค์กรปักธงส่วนท้องถิ่น การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลหลากหลายวิธีการ โดยการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สำรวจการจัดทำแนวทางการออกแบบปรับปรุงสถาปัตยกรรม เวทีสรุปปับเรียน

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และประชาชนโดยรอบล้านนาฯ ได้ดำเนินกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีและยั่งยืน ประชาชนกับหน่วยงานราชการ มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำกิจกรรมร่วมกันจำนวนมากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของอำเภอลำปลายมาศ นอกจากนี้ทางหน่วยงานยังมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวของอำเภออื่นๆ

เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดบุรีรัมย์ คือ ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง และ ปราสาทหินเมืองค้ำ ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอลำปลาญมาศเป็นระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร และยังมีเส้นทางเชื่อมโยงไปเที่ยวทางอำเภอบ้านกรวดซึ่งเป็นจุดเชื่อมระหว่างไทย - กัมพูชา และเป็นจุดชมวิวริมแม่น้ำป่าสัก ประวัติศาสตร์ในการต่อสู้ระหว่างทหารไทยกับพม่าในอดีต จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ได้กิจกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่การล่องแพ ล่องเรือห้องแบน ตกปลา น้ำตก ปั่นจักรยาน วิบากจักรยานน้ำ (เรือปั่น) นั่งเรือพยักเที่ยวชมรอบๆ ทะเลและยังมีสวนสัตว์อยู่บนเกาะ ไว้บริการให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชม นอกจากความโดดเด่นที่พบริเวณน้ำตกในชุมชนแล้วยังพบว่าชาวบ้านยังมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาชุมชนของตนเองเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสามารถประกอบอาชีพหารรายได้ ได้ยังบ้าน ซึ่งทางองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองคู ได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมทาง

กายภาพจากการจัดการท่องเที่ยว :

กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเขานมรุ้ง และปราสาทหินเมืองต่า จังหวัดบุรีรัมย์

ณัฐพล วงศ์รัมย์ ชลาวัล วรรณทอง ณัฐดิยา กาลพัฒน์ ผดุงชาติ ยังดี
ภาควิชาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนรอบๆ ปราสาทเขานมรุ้งและปราสาทเมืองต่า จังหวัดบุรีรัมย์ ประการที่สอง เพื่อศึกษาระดับปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในชุมชนรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว ประการที่สาม เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ลักษณะ คือ การใช้แบบสำรวจเพื่อจดบันทึกสภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว แบบที่สองเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองแห่งจำนวน 20 ตัวอย่าง แบบที่สาม เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการร้านค้าและชาวบ้านโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 180 ตัวอย่าง ผลการศึกษาปรากฏว่า

1) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์เขานมรุ้งและปราสาทเมืองต่า มีความคิดเห็นว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพน้อย

2) ผู้ประกอบการร้านค้า และชาวบ้านที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพที่เกิดจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเขานมรุ้งอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัญหารื่องขยะ และ ห้องสุขาไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ 3.67 ปัญหาน้ำเสียอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนปัญหาทางกายภาพด้านอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย สำหรับแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเมืองต่า มีปัญหาในระดับน้อยทุกๆ ด้าน ยกเว้น ปัญหารื่องขยะ ที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

3) สาเหตุของปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหิน

ເຫັນນັ້ງພວ່ນວ່າ ມີສາເຫຼຸອງປັນຫາໃນຮະດັບນາກ ມາຈາກທີ່ຮອງຮັບຂະໜາດ ໄນເພີ່ມພອ ການທຶນຂະໜາດ ໄນລູກທີ່ຂອງນັກທ່ອງທີ່ຢາ ແລະ ຂາດກາຈັດຮະບົບຈັດກາຮະບະທີ່ລູກຕ້ອງ ຈຶ່ງມີຮະດັບຄ່າເຄລື່ອທ່າກັນ 3.81, 3.79 ແລະ 3.62 ຕາມລຳດັບ ສ່ວນສາເຫຼຸອື່ນໆ ເປັນສາເຫຼຸອງປັນຫາໃນຮະດັບປານກລາງ ສໍາຮັນໃນແຫ່ງທ່ອງທີ່ຢາປາສາທິນເມືອງຕໍ່າ ສາເຫຼຸອງປັນຫາສ່ວນໃໝ່ໃນຮະດັບນ້ອຍ ມີສາເຫຼຸອງປັນຫາໃນຮະດັບປານກລາງ ເລີ່ມາຈາກຈຳນວນຮອດເພີ່ມມາກົດ

4) ຂໍ້ເສັນອແນະໃນການແກ້ໄຂປັນຫາໃນບຣີເວັນປາສາທິນເຫັນນັ້ງ ສ່ວນໃໝ່ ເທິ່ນວ່າ ຄວາມຮະບົບກຳຈັດຂະໜາດ ແລະ ອາທິ່ນ ສໍາຮັນກຳຈັດຂະໜາດໃຫ້ລູກສຸຂລັກຍຄະ ສ່ວນໃນປາສາທິນ ເມືອງຕໍ່າກີ່ເນັ້ນເຮື່ອງແກ້ໄຂປັນຫາຂະໜາດ ເຊັ່ນເດີຍກັນ

การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยว อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

A Study of Tourism Attraction and Tourist Activities for Travelling Routes in Prakhonchai District, Buriram Province

ปรีชา ปานโนรัมย์¹⁾ คิมหันต์ สีหะวงศ์²⁾ นันธิชา หลอดทอง²⁾ สุจิตรา แซงรัมย์²⁾

1) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวปราสาทเมืองต่า อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์และเพื่อกันหาแนวทางหรือรูปแบบการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในเขตอำเภอประโคนชัยกับปราสาทเมืองต่า ในวิธีดำเนินการวิจัยนี้ เพื่อให้ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวและมีรูปแบบการเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยว คณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยคณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 30 คน แล้วนำมาสังเคราะห์สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงจากปราสาทเมืองต่าไปยังเขตพื้นที่ทั้งหมด ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนบ้านโภกเมือง 2) ปราสาทเมืองต่า 3) บารายเมืองต่า 4) ภูภูมิ 5) วัดปราสาทบูรพาราม 6) เข้าปลายบัด 7) พิพิธภัณฑ์โบราณสถาน 8) แหล่งผลิตผ้าไหม 9) แหล่งท่องเที่ยวเชิงครัวเกยตร 10) ปราสาทเขพวนรุ่ง กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวนี้ โดยส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมด้านประเพณีที่ทางหน่วยงาน อบต. ร่วมกับชุมชนในหมู่บ้านจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี และจัดต่อเนื่องเรียงลำดับเป็นเดือนคือ กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติจัดขึ้นช่วงเดือนมกราคม งานพิธีบวงสรวงฯ จัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน งานประเพณีแห่บังไฟจัดขึ้นในช่วงพฤษภาคม ขอฝนตามประเพณีของชาวลาวจัดขึ้น

ในช่วงพฤษภาคม งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาจัดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม งานวันแม่แห่งชาติจัดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม งานประเพณีลอยกระทงวันพ่อแห่งชาติจัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมและมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของชาวบ้านด้วย ส่วนกิจกรรมการนวดแผนไทยนั้นเปิดทุกวัน และการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามบริเวณต่างๆ โดยมีไกด์ทั้งผู้ใหญ่เด็กพาเที่ยวชมกิมมีบริการทุกวันเช่นกัน

ส่วนการเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวนั้น มีวิธีการเชื่อมโยงคือ หากนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาเที่ยวชมอาจจัดแพ็กเกจได้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ไปเข้าเย็นกลับ โดยชมการผลิตผ้าไหม การผลิตเครื่องใช้จากไหมพรม การผลิตเสื้อออกและแปรรูป ครัวเกย์ตรอกนทรีย์ ปราสาทเมืองต่า บารายเมืองต่า ภูภูมิฯ รูปแบบที่ 2 คือ การท่องเที่ยวแบบ 1 คืน กับอีก 2 วัน ชมการต้อนรับด้วยประเพณีพื้นบ้าน การผลิตผ้าไหม คุณภาพ การผลิตเครื่องใช้จากไหมพรม การผลิตเสื้อออก ครัวเกย์ตรอกนทรีย์ การทำงานพื้นบ้าน ปราสาทเมืองต่า บารายเมืองต่า ชมผลิตภัณฑ์ไม้จากวิถีชีวิตดั้งเดิม บริการนวดแผนไทย ภูภูมิฯ วัดเขาปลายบด การแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ปราสาทเมืองต่านี้ถือได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพพร้อมต่อการเที่ยวชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจัดเป็นแพ็กเกจนำเที่ยวในลักษณะแบบนี้แล้ว สามารถติดต่อเพื่อขอเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ตามแพ็กเกจดังกล่าว โดยติดต่อไปที่ คณะกรรมการหมู่บ้านโภคเมือง หรือ อบต. ห้วยจระเข้มาก

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอปะโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

สายฝน กิตติญากรณ์¹⁾ บรรณิการ์ ยาท้าว¹⁾ สุมิตตรา เกณ์แก้ว¹⁾

เอกนรินทร์ คำแก้ว¹⁾ พิสมัย ประชานันท์^{*2)}

1) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2) สาขาวิชาจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

E-mail : pisamaipt@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 2) ค้นหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัย จังหวัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กับนายกอบต. ปลัด อบต. ตัวแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัย จำนวน 34 คน ตัวแทนชุมชน จำนวน 100 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 234 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐาน (ร้อยละ 94.8 และสัมภาษณ์ตัวแทนผู้นำท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐาน (ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าในการจัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวของ อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัย มิได้คำนึงถึงการจัดทำแยกจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น แต่บรรจุไว้เป็นประเด็นย่อยประเด็นหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเท่านั้น โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และสอดรับกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอปะโคนชัย ดังนั้น องค์การบริหารตำบลในเขตพื้นที่อำเภอปะโคนชัยควรมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว สรุปได้ดังนี้

1. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(ระยะ 3 ปี และ แผนฯ 5 ปี) กับแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ควรแยกออกจากกัน เพื่อที่จะได้กำหนดเป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนา และกิจกรรม/โครงการ ได้อย่างชัดเจน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. สำนักงานท้องถิ่นอำเภอพระโขนงชัย ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในทุกมิติให้กับประชาชนในพื้นที่ทุกระดับ รวมทั้งภาคีที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ถึงประโยชน์และความสำคัญของการท่องเที่ยว รวมทั้งได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์รักษาป้องกัน และร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดการขับเคลื่อนไปข้างหน้าพร้อม ๆ กัน

3. อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอพระโขนงชัยควรเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่มีความรู้ในเชิงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และมีทักษะการให้บริการที่มีคุณภาพ โดยอาจจะเพิ่มอัตรากำลังด้านการท่องเที่ยวบรรจุไว้ประจำ อบต. ทุก ๆ แห่ง เพื่อรองรับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

4. อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอพระโขนงชัย ควรมีการสร้างความร่วมมือร่วมกันในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการเชื่อมโยง “ปราสาทเมืองต่า” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาการท่องเที่ยวและผสมผสานกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่มีอยู่ และสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ เพื่อรองรับการตัดสินใจเลือกเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวตลอดทั้งวัน ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอพระโขนงชัย และพื้นที่ใกล้เคียง เช่น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ (อุทยานประวัติศาสตร์เข้าพนมรุ้ง) รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา)

5. เนื่องจากภาระงานการพัฒนาการท่องเที่ยว มีหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหลาย ๆ ภาคส่วน ดังนั้น ควรหารือร่วมกันเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พัฒนาตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้เกิดความชัดเจนและส่งผลต่อศักยภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ทรัพยากรการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว องค์กรบริหารส่วนตำบล

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดการห้องเที่ยว กรณีศึกษา : แหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขานมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์

Win50031

กิตติญา เกรียงรัมย์ ปทุมนา นามเคน กิตติคุณ กมลรัมย์ สถาพร วิชัยรัมย์
ภาควิชาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่งที่สร้างรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวนมากให้กับประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากการงานของการท่องเที่ยวในแต่ละปีไทยเรามีรายได้จากการท่องเที่ยวมากกว่าปีละกว่า แสนล้านบาท รัฐบาลทุกสมัยจึงพยายามหาวิธีการเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพื่อให้เดินทางเข้ามายังที่ยวเนื่องจากการท่องเที่ยวไม่ต้องลงทุนมากแต่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ไม่เหมือนการลงทุนทางด้านอื่น ที่ต้องลงทุนสูงและกว่าจะได้ผลตอบแทนต้องใช้เวลานาน แต่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมี ผลต่อเนื่องทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ต่อสภาพแวดล้อม ต่อสังคม และต่อเศรษฐกิจของประเทศตามมาการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสาขานหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่มีความแตกต่างไปจากการพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่น เช่น การพัฒนาการเกษตรกรรม และการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ แต่การท่องเที่ยวจำเป็นต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเอาไว้ เพื่อเป็นสิ่งคงดูดนักท่องเที่ยว ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวทำให้เกิดการสร้างงาน อาชีพ รายได้ การกระจายรายได้ ดังตัวเลขการรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2530 ที่รัฐบาลส่งเสริมให้เป็นปีท่องเที่ยวไทย มีรายได้เข้าประเทศ จำนวน 50,024 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 213,150 ล้านบาท ในปี 2539 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540) และรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนรัฐบาลทุกรัฐบาลต้องมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการกระจายศูนย์เศรษฐกิจของประเทศผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และภาพตัวเลขรายได้ที่สูงที่ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องการและเชื่อว่าธุรกิจการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ แก่ประเทศชาติและท้องถิ่นโดยลึมนึกถึงผลเสียที่ตามมาของธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ วัฒนธรรม วิถีชีวิตร่องรอยชุมชนในท้องถิ่น และเศรษฐกิจในท้องถิ่น ซึ่งในหลายกรณีพบว่า การท่องเที่ยวกลับเป็น

ตัวเร่งกระตุนให้เกิดลักษณะเศรษฐกิจเดินโตรมากขึ้น และทำลายระบบเศรษฐกิจดั้งเดิมของชาวบ้าน ซึ่งแต่เดิมเคยพึ่งตนเองจากกิจกรรมทางการเกษตร กลับต้องพึ่งรายได้จาก การท่องเที่ยว ซึ่งบางครั้งมีความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมือง สถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศและของโลก ตลอดจนภาวะที่ไม่ปกติ เช่น เหตุการณ์ก่อการร้าย การก่อวินาศกรรมต่างๆ ทำให้อำนาจต่อรองของชาวบ้านในเรื่องรายได้ลดน้อยลงไป จนบางครั้ง กลับเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่หน่วยงานภาครัฐต้องตามไปแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุทกานประวัติศาสตร์ปราสาทเขาพนมรุ่ง และปราสาทเมืองต่ำ ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนมี นักท่องเที่ยวเดินทางมาเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของชาวบ้าน เป็นจำนวนมาก บางคนเปลี่ยนอาชีพจากที่เคยทำการเกษตร ทำไร่ ทำนา รับจ้าง ก็หันมาเปิด ร้านขายของที่ระลึก ขายอาหาร ทำที่พัก และกิจกรรมอื่นๆ ตามมา เป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทางเศรษฐกิจของชุมชนรอบๆ ปราสาทเขาพนมรุ่ง และปราสาทเมืองต่ำเป็นอย่างมาก จนทำให้ผู้ศึกษามี ความสนใจ ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจดังกล่าว เพื่อศูนย์ รูปแบบของการเปลี่ยนแปลง และศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูล พื้นฐานในการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจของชุมชนรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทาง ด้านเศรษฐกิจจากการจัดการ ท่องเที่ยวกรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขา พนมรุ่งและปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ

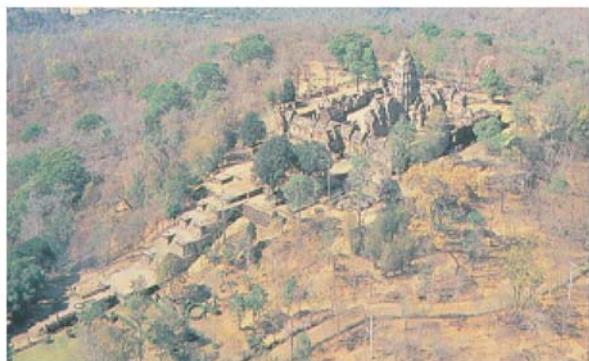
1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนท้องถิ่น บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ปราสาท เขานพนมรุ่งและปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยวต่อประชาชน ท้องถิ่น บริเวณแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขานพนมรุ่ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งที่ เป็นผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นความพึงพอใจของประชาชนท้องถิ่นต่อ ประโยชน์ที่ได้รับทางเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยวกับกลุ่มผู้จัดทำงานวิจัย ได้กำหนด วิธีดำเนินการวิจัยกลุ่มผู้จัดทำงานวิจัย ได้กำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย ได้ ทำการกำหนดพื้นที่การศึกษาโดยเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่ง พิจารณาจากจำนวนครัวเรือนที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชุมชนที่อาศัยอยู่ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขานพนมรุ่ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ใน การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์โดยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตประกอบ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คำนวณปลายเปิด และคำนวณ ปลายปิดการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก

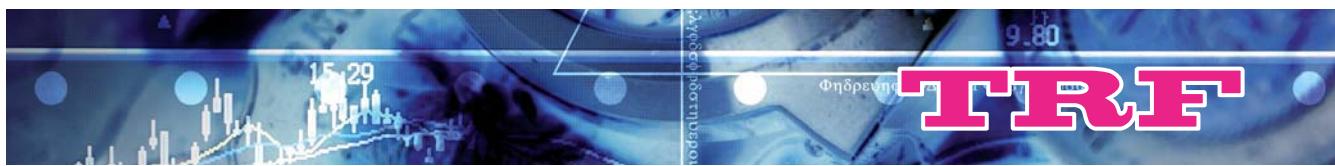
WindowII

และการสังเกตประกอบ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนแต่ละครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

WindowII

แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวของ อำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

Win50032

Tourism Activity Development in Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province

รัชนีวรรณ บุญอนันท์ ประพล จิตกติ จิราภรณ์ เบรียะเชกุ่
ศศิธร หมื่นกันทา อินทัช อินทะจันทร์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร พื้นที่ในการศึกษา คือ อุทายานแห่งชาติคลองวังเจ้า วัตถุประสงค์ของ การศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มี ความต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทายานแห่งชาติคลองวังเจ้า 5 อันดับแรกได้แก่ กิจกรรมการเดินป่า/ศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมล่องเรือยางตามลำน้ำ การจัดทำเส้นทางเที่ยว น้ำตกที่สะอาดและปลอดภัย จิ้งก้วยบานเสือภูเขาเที่ยวชมอุทายานฯ และปืนหน้าผา/ไถ่ภูเขาและ จัดเทศบาลเที่ยวน้ำตกเตาดำ ตามลำดับ 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรม การท่องเที่ยวของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวของอุทายานแห่งชาติคลองวังเจ้าจากหน่วยงานภาครัฐ เจ้าหน้าที่อุทายานฯ ชุมชน นักวิชาการและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใน อุทายานฯ ไม่แตกต่างกัน คือ อุทายานฯ ควรมุ่งเน้น การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนอย่างแท้จริงและ เป็นกิจกรรมที่ชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ 3) เพื่อสร้างคลังสมองด้าน การท่องเที่ยวของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากผล การศึกษามาจัดพิมพ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จัดเก็บเป็นคลังสมองของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรและเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ www.kpru.ac.th/tourism/web/home.html

คำสำคัญ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว
การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว คลังสมองด้านการท่องเที่ยว

Abstract

In the study of Tourism Activity Development in Kosompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The study area is Klong Wangchao National Park. In this study have the aims as follow: 1) to study the tourists wanted in setting the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The results found that most of tourists would like to have the tourism activities in Klong Wangchao National Park 5 first in order as 1) trekking/national park studying 2) Floating 3) Arranging the convenience and safety route to the waterfall4) Looking around the national park by mountain bike 5) Cliff/mountain climbing and Taodam waterfall tour setting. 2) to study the development guideline of the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The results found that most of 5 associates department i.e. the government, the entrepreneur, the community, the academics expertness and Klong Wangchao National Park's officer had not the differentiation guidelines which are the national park should emphasize the conversation tourism, the activities that make the tourists feel free for the real relax and coordinate with the local community i.e. Especially, the national park should give the chance to coordinate with the local community. 3) to build up the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. On the term of the academic center of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province has presented the data in the term of computer system, collected and published through the Tourist Information Center of Kamphaeng Phet Province at www.kpru.ac.th/tourism/web/home.html

Keywords Tourism Activity Tourists Wants Tourism Activity Development
to build up the Tourism Activity

กระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของ นักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพี จังหวัดกำแพงเพชร

Decision Making Processes of Tourists in the Choosing of
Accommodations : A Case Study with Khlong Wang Chao
National Park, Kamphaeng Phet Province

อาทิตย์ แย้มสวน พรทิวา พันธุวงศ์

สุภากรน์ สุขวัฒนา เพชราบุศสกี

โปรแกรมวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : apetchara@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทย: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อสถานที่พัก : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร 3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ สถานที่พัก : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักแรม ณ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่รวมรวมได้ naïve หรือหัวใจ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกที่พักแรมจากมีความต้องการพักผ่อนวันหยุด ร้อยละ 47.50 ต้องการศึกษาระมัดระวัง ร้อยละ 23.80 และต้องการเดินป่า ร้อยละ 13.30 แสวงหาข้อมูลที่พักจากเพื่อน กินไก่ชิชิ ร้อยละ 64.80 หนังสือคู่มือการท่องเที่ยว ร้อยละ 13.50 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 10.80 ประเมินผลทางเลือกที่พักจากเพื่อน ร้อยละ 50.00 ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ร้อยละ 20.80 และครอบครัว ร้อยละ 17.50 การตัดสินใจเลือกที่พักจาก ทำเลที่ตั้งของที่พัก ร้อยละ 53.80 สถานที่พัก ร้อยละ 37.30 และสภาพแวดล้อม ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อสถานที่พักแรม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากด้านทำเลที่ตั้งของสถานที่พัก มีบรรยากาศธรรมชาติ สภาพแวดล้อม โดยรอบที่พัก เป็นสถานที่พักเหมาะสมกับพักผ่อน

คุณภาพของบริการ และความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักของอุทyan แห่งชาติคลองวังเจ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ กระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พัก อุทyanแห่งชาติคลองวังเจ้า สถานที่พัก

Abstract

The purposes of this research were (1) to study of decision-making process on choosing accommodation of Thai tourists: case study of Klong Wang Chao National Park Kamphaengphet province, (2) to study of preferences of Thai tourists on accommodation, (3) to compare of accommodation's preferences of Thai tourists. The samples were 400 of Thai tourists walk in to stay at Klong Wang Chao National Park. The instrument of the study was the questionnaires. The data collected was analyzed by means of percentage, frequency, Standard Deviation and analysis of Variance (ANOVA) program.

The findings of the study were as follows: 47.50 % on decision-making of the tourists in choosing accommodation on vacation, 23.80% choosing on natural studying, and 13.30% choosing on trekking, 64.80% on seeking for information from friends or close friends, 13.50% from tourist guide books and 10.80% searching on internet, 50.00% choosing accommodation's evaluating from friends, 20.80% choosing from tourists service centre and 17.50% family, 53.80% of the making decision on located accommodation and 37.30% on accommodation and environment. Tourists' preferences on accommodation found that there are high levels on natural located and environments which is suitability on relaxing. The quality of services and the safety of property and life are also high level. Thai tourists who have educated, marital status, occupation and the different income, are significant .01 on statistics of preferences on accommodations' located at Klong Wang Chao National Park.

การศึกษาเส้นทางเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Study of Route for Tourism Development in Khlong
Wang Chao National Park Kosampheenakhon District
Kamphaeng Phet Province

รุ่งทิวา โฉมโชค กฤษณา ลานเมษา สารัช บัวเรี่ยນ

راتวี สิทธิพงษ์ ชาติ ตระกูล

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : charee_1@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาเส้นทางเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร” มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินครจังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนเส้นทางการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 365 คน และใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ได้แก่ นักวิชาการ ชุมชน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ และนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า มีเส้นทางหลักที่เข้าถึงอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร มี 3 เส้นทาง มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า น้ำตกคลองวังเจ้า น้ำตกคลองสมอคล้ำวัย น้ำตกนาพิกาทราย น้ำตกกระแต ไต่ไม้ น้ำตกคลองโป่ง น้ำตกเต่าคำ และน้ำตกเทาเย็น มีโปรแกรมการท่องเที่ยว 3 โปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบครึ่งวัน โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบเต็มวัน โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนวัน ส่วนแนวทางพัฒนา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกส่วนใหญ่เสนอแนวทางพัฒนา

ดังนี้ 1) จัดให้มีป้ายบอกเส้นทางเข้าอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า และจัดทำป้ายเตือนจุดอันตรายทุกจุด 2) พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว แบบให้เชื่อมจุดเส้นทางระหว่างน้ำตกคลองวังเจ้า น้ำตกคลองสมอคล้ำวาย น้ำตกกระแต่ไน์ แม่น้ำต้นนาพิกาทราย 3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถท่องเที่ยวได้หลากหลาย 4) ปรับปรุงเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และสามารถเลือกใช้พาหนะ ได้หลากหลายประเภท 5) เจ้าหน้าที่ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 6) ความมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่างๆ

คำสำคัญ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า เส้นทางการท่องเที่ยว ปัจจัยสนับสนุนเส้นทางการท่องเที่ยว แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยว

Abstract

The Route Study for Tourism Development in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphueenakhon district, Kamphaeng Phet Province has the aims as follow :

1) To study the tourism route in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphueenakhon district, Kamphaeng Phet Province. 2) to study the readiness of the supported factors of the tourism route in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphueenakhon district , Kamphaeng Phet Province and. 3) to study threats and route development guidelines in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphueenakhon district, Kamphaeng Phet Province. The tools of this research are the questionnaire which collected the data from 365 tourists and the indepth interview which used with 15 sampling i.e. the academic expertnesses, the community people, National Park officers and tourists. The data analyzing used the statistic program to find out mean, percentage and standard deviation. The research results found that there are 3 main routes to get through khlong Wang Chao Natural Park, there are important tourist places as Khlong Wang Chao Natural Park, There are important tourist places as Khlong Wang Chao Natural Park, Khlong Wang Chao Waterfall, khlong Smorkluay Waterfall, Nalikasai Waterfall, Kratae Taimai Waterfall, Khlongpong Waterfall, Taodam Waterfall and kao Yen Waterfall, also has 3 tourism programs i.e. half day trip program, one day trip program, one night trip program. Most of the associated people has submitted the development guidelines from the indepth interview as follow : 1)

arranging the route and hazard signs along the road through Khlong Wang Chao Natural Park 2) developing the tourism route link through Khlong Wang Chao Waterfall, Khlong Samorkluay Waterfall, kratae Taimai Waterfall, and Nalikasai Waterfall. 3) developing the tourist places to be able to travel varied 4) rebuild the routes to get through the tourist places and be able to choose in using the vehicle. 5) the officers should have the conservative tourism Knowledge 6) publicizing the tourist places through medias

Keywords Khlong Wang Chao National park Route for tourism
Tourism supported factors Tourism development

แผนที่การเดินทางในอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า

ສຳນັກງານກອງກົບລັບສົບນາກາຮົງ (ພ່າຍອຕສາຫຼະຮົມ)

ชุดโครงการ พัฒนาความสามารถการวิจัยในระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วเชิงศึกษา

แนวทางการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของ อำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Guideline Forming of Tourism Policy for
Kosampee Nakhon District Kamphaeng Phet Province

วิจิตร สุพร¹⁾ ทัศนีย์ เจริญรัศ¹⁾ อุಮรัตน์ โนนิล¹⁾ และ ปานิสรา จรัสวิญญู²⁾ พัตรชนก จรัสวิญญู²⁾

1) โปรแกรมวิชาบริหารทรัพยากรมมุนย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2) โปรแกรมวิชาการจัดการท่องเที่ยว และการจัดการทรัพยากรมมุนย์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : panissra9959@gmail.com, chutchonook@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย รวมทั้งแนวทาง การกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 392 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการกำหนดและดำเนินนโยบายด้านการท่องเที่ยวจำนวน 7 คน ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มี วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวน้ำตก ภูเขา ถ้ำ และเพื่อศึกษาเรื่องราวของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว/ญาติพี่น้องและเดินทางโดยรถยนต์ ส่วนบุคคล จะเดินทางมาเที่ยวในช่วงวันหยุด และได้รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อ บุคคลมากที่สุด ส่วนใหญ่พักค้างคืน โดย平均 เที่ยวน้ำตกคลองวังเจ้า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ต้องการให้มีห้องน้ำ/ห้องสุขาเพิ่มมากขึ้น สำหรับปัญหาและอุปสรรคใน การกำหนดและดำเนินนโยบายด้านการท่องเที่ยวคือ งบประมาณมีจำนวนจำกัด การกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน และปัญหาในการวางแผนงานด้าน การท่องเที่ยวที่ไม่สอดรับกัน โดยเฉพาะในทางกฏหมาย ส่วนแนวทางการกำหนดนโยบาย ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอโภสัมพินครนั้น ควรเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเชิงอนุรักษ์ ควรกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ตลอดจนมี การกำหนดนโยบายและแผนงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่

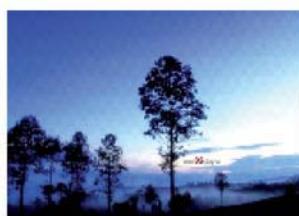
คำสำคัญ นโยบาย การท่องเที่ยว อำเภอโภสัมพินคร

Abstract

The objective of the behavior and needs of tourist is studying of problems, threats, and defining tourism strategy framework in Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet. In behavior and needs, this studying collected data from 392 tourists who have visited. In tourism strategy framework, we interviewed 7 people who involve in define the tourism strategy. The objectives of tourists are visiting waterfall, mountain, and cave studying the story of tourism places. Most of them travel with their families and relatives or friends and use car. They usually come during holiday and weekend. Source of information are friends and Internet and they like to stay in tent. The most popular place is “Klong Wang Jao” waterfall. The tourists have increased a lot and they request for more restrooms. The problems in tourism policy are limited budget, no concrete promotion plan and the synchronization between tourism plan and regulations of natural parks. The framework of tourism policy is conservative tourism which based on the corporation in defining tourism plan among government, private sector and local people to define a concrete plan for promotion of tourist places.

Keywords Policy Tourism Kosumpee Nakhon District

ความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง หมู่บ้านถ่อนใหญ่ ตำบลนาข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี

Public Opinion upon Health Tourism Development at
Paluang Temple, Tonyai Village,
Mueang District, Udonthani Province

นรินทร์ จันเทพ¹⁾ ท่านงศักดิ์ เอียวเฮง¹⁾

ศุภกัมย์ สิงห์สุวรรณ¹⁾ กิตติยาภรณ์ โชคสวัสดิ์กิจญ์โภญ^{*2)}

1) ภาควิชาสุขศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

*2) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : Phu_kronghin@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง หมู่บ้านถ่อนใหญ่ ต.นาข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในหมู่บ้านถ่อนใหญ่ที่ได้รับการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 438 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 438 คน เป็นชาย 172 คน (ร้อยละ 39.3) และหญิง 266 คน (ร้อยละ 60.7) มีอายุระหว่าง 15- 90 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 265 คน (ร้อยละ 60.5) จากการสำรวจ ความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าเห็นด้วยจำนวน 429 คน (ร้อยละ 97.9) ไม่เห็นด้วย 3 คน (ร้อยละ 0.7) และไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.4)

ผลการสำรวจความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สาธารณชนเห็นว่า การท่องเที่ยวจะทำให้ชุมชนน่าอยู่ ทำให้ชุมชนมีรายได้ ทำให้ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ทำให้ประชาชนมีความสามัคคี ทำให้ประชาชนรักการออกกำลังกาย ทำให้ประชาชนรักท่องถิ่น ทำให้ประชาชนอยากเข้าวัดพัฒนาจิต ทำให้วัดเป็นแหล่งเรียนรู้ของคน

ทั่วไป ทำให้ชุมชนร่วมอนุรักษ์พืชสมุนไพร และทำให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ตนเองในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.4 57.8 56.2 52.1 50.2 50.2 52.7 47.9 49.8 และ 56.4 ตามลำดับ ในทางตรงกันข้ามเมื่อสำรวจความคิดเห็นต่อผลกระทบเชิงลบ ได้แก่ การท่องเที่ยวจะทำให้ชุมชนไม่สงบสุข ทำให้ชุมชนเสื่อมเสีย ทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดขยะในชุมชนมากขึ้น ทำให้เยาวชนรับค่านิยมจากคนที่มาจากการท่องเที่ยว การพูด ทำให้ธรรมชาติถูกทำลาย ทำให้ลึ้นเปลี่ยนงบประมาณ ทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธา ต่อวัด ทำให้ประชาชนขาดความสงบสุข และทำให้มีความเสี่ยงภัยอันตราย เช่น อุบัติเหตุ การลักขโมย การหลอกลวง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.3 65.1 57.8 58.7 46.6 57.3 54.8 68.5 65.1 และ 64.6 ตามลำดับ

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า สาธารณชนมีความเห็นพ้องต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง บ้านถ่อนใหญ่ ต.นาเข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี จึงควรมีการศึกษาวิจัย แบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ สถานที่ดังกล่าวต่อไป

การศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยว ในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

Win50037

Tourism Business Company Wanted Study in Koesompee
Nakorn District, Kamphaeng Phet Province

นิสา ไม้แดง องค์กรอุดมสิกรรม ศิรินภา แดงใจ เพ็ญศรี จันทร์อินทร์ *
โปรแกรมวิชาการจัดการทรัพยากรมมุนี่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : beautiful_penn@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัด
กำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์: 1) เพื่อศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอ
โภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
2) เพื่อศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร
ของภาคีที่เกี่ยวข้อง: ชุมชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการ 3) เพื่อเป็นแนวทางพัฒนา
ในการจัดตั้งบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรให้สอดคล้อง
กับยุทธศาสตร์จังหวัดกำแพงเพชรในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ
ของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตอำเภอโภสัมพินคร
จังหวัดกำแพงเพชร 384 คน และภาคีที่เกี่ยวข้อง: ชุมชน 10 คน ภาครัฐ 10 คน ผู้ประกอบการ 5
คน และนักวิชาการ 5 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (59.6%) มีอายุระหว่าง 26–35 ปี
(28.8%) มีการศึกษาระดับป्रิมารี หรือสูงกว่า (39.1%) มีอาชีพรับราชการ (23.8%) เป็น
นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป (35.1%) เดินทางมา
โดยรถยนต์ส่วนตัว (75.2%) จำนวนที่เดินทางมาท่องเที่ยว 1-50 คน (77.9%) ต่อครั้ง เป็น
นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยใช้บริการของบริษัทธุรกิจนำเที่ยว (59.4%) สาเหตุมาจากการไม่สะดวก
(46.0%)

ความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัด
กำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) โดยมีความต้องการระดับมาก 3 ด้าน

คือการบริการนำเที่ยว การบริการด้านอาหาร และการบริการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.14, 3.64, 3.57$ ตามลำดับ) และมีความต้องการในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือการบริการด้านที่พักแรม และ การบริการด้านขนส่ง ($\bar{x} = 3.48, 3.23$ ตามลำดับ)

ความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวของภาคีที่เกี่ยวข้องคือ ชุมชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการ ในภาพรวมมีความต้องการในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจะทำให้สภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น และลดการว่างงานของคนในท้องถิ่น บริษัทธุรกิจนำเที่ยวที่จะมาจัดตั้งครอบคลุ่มในรูปแบบของการพฤษภัย เดินป่า ล่องแก่ง ล่องแพ ชมธรรมชาติ และอาจทำรูปแบบบริษัท ในเครือมาจากการกรุงเทพฯ

แนวทางพัฒนาในการจัดตั้งบริษัทธุรกิจนำเที่ยว ในเขตอำเภอโภสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดกำแพงเพชร ใน การพัฒนาการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ควรเริ่มต้นที่ การทำ กลยุทธ์ด้านการตลาดเพื่อให้คนได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยว และมีการประสานงานร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ ความต้องการ บริษัทธุรกิจนำเที่ยว นักท่องเที่ยว อำเภอโภสัมพินคร

Abstract

The Tourism Business Company Wanted Study in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province has the aims as follow : 1) to study the tourism company wanted of both Thai and foreigner tourists in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province 2) to study the tourism company wanted of the community people, the government officers, the entrepreneurs and the academic expertnesses in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province and 3) to be the development guideline in setting the tourism business company in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province which consistent with the province's strategies in the tourism and the area economic development.

The samplings are 384 tourists who come to travel in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province and the associated member's i.e. 10 community people, 10 government officers, 5 entrepreneurs and 5 academic expertnesses. The tools are the questionnaire and the in-depth interviewing.

The research results found that most of the sampling is male (59.6 %), age between 26 – 35 years (28.8%), graduate with BA or upper (39.1 %), the bureaucracy

(23.8 %), all Thai, average income more than 15,001 Baht per month (35.1 %), travel by own vehicle (75.2 %), amount coming between 1 – 50 people per once (77.9 %), never use the tourism business company (59.4%) because of the inconvenience (46.0 %).

As a whole, the tourists would like to have the tourism business company on high level (mean = 3.58). Considerate by the cases found that the traveling guides, the meal services, the related services are on high level ($\bar{x} = 4.14, 3.64$, and 3.57 in order) and the accommodation, the transportation services are on medium level ($\bar{x} = 3.48$ and 3.23 in order).

The associated member's i.e. the community people, the government officers, the entrepreneurs and the academic expertnesses would like to have the tourism business company on high level. They expect that it will improve the economic situation and decrease the unemployed people in their locality. The tourism business company which comes to invest should set the traveling styles as adventurous, trekking. On the other style is the agency from Bangkok.

The development guideline in setting the tourism business company in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province, which consistent with the province's strategies in tourism and area economic development should start with the marketing strategy to promote the tourist places and coordination with the associated members.

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Tourist Satisfaction toward Environment Management
in the Klong Wang Chao National Park,
Kosampi Nakorn District, Kamphaeng Phet Province

สุนิญา แสนสมัคร ชั้นมาชินสี สุรศักดิ์ กำวงศ์ ราทรทิพย์ ธรรมสอน*
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : thantip_thamasorn@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1) พบว่าในสภาพปัจจุบันนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้านั้น ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีภูมิลักษณะอยู่ในจังหวัดกำแพงเพชร เดินทางมาเป็นหมู่คณะที่มีขนาด 20 คนขึ้นไป โดยรถชนต์ส่วนตัวมากับสถานศึกษาและมี จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาหาความรู้และพักผ่อน วัตถุประสงค์ 2) พบว่า นักท่องเที่ยวมี

ความพึงพอใจต่อสภาพปัจจุบัน และการจัดการสภาพแวดล้อมของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า ในระดับดีมาก โดยเฉพาะเด่นทางธรรมชาติ และลักษณะ ภูมิประเทศ ที่มีความคงทนของธรรมชาติ วัตถุประสงค์ 3) พบว่า ควรพัฒนาในเรื่องของ ปัจจัยสื่อความหมายที่นักเดินทาง ควรพัฒนาในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของร้านขายของฝาก ของที่ระลึกในรูปของวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้ชุมชน มีรายได้ ห้องสุขาที่เพิ่มขึ้น ควรพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้เป็นบุรุษคุณภาพหรือมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นา สา เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์และ呵งแผนพัฒนาทั้ง ฝีระวังทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นและควรส่งเสริมการตลาดเพื่อหากลุ่มเป้าหมาย นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ ความพึงพอใจ นักท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว

Abstract

The study of the tourist's satisfaction toward environment management in the Klong Wang Chao National Park, A. Kosampi Nakorn, Kamphaengphet aims to observe the current condition of the park and the tourist's satisfaction towards it in order to find a way to develop the park to be a sustainable natural tourist attraction. The sample for this research was tourists who come to the park both on weekdays and weekends. They are 400 random samples. The research tool is 400 sets of questionnaire. All the questionnaires are returned and analyzed by an instant computer program.

The study found that most tourists who come to the park are female age between 15-30 years old. Most of them are high school students who are residents in Kamphaengphet province. They travel by either their own cars or with a school field trip with a group of over 20 students. The purpose of their trip is to recess and learn about environment.

The study also found that most tourists are highly satisfied with the overall condition of the park. The elements in the park such as waterfall, islet, bog and rock are in excellent condition. They are, specially, satisfied with how well the officials protect and maintain the natural resources and environment. The percentage of the satisfaction on this is the highest (= 3.99) compared with other issues.

WindowII

The study found that despite the road to the park which is in a good condition, one cannot go there unless he has a vehicle. Therefore, there should be a public transportation such as a bus provided for tourists who might not have personal vehicle to visit the park.

Also, despite the fact that there are many roads which lead to the park, tourists find that the number of signs which leads to the park is insufficient and unclear. There should be more and bigger signs along the way to the park.

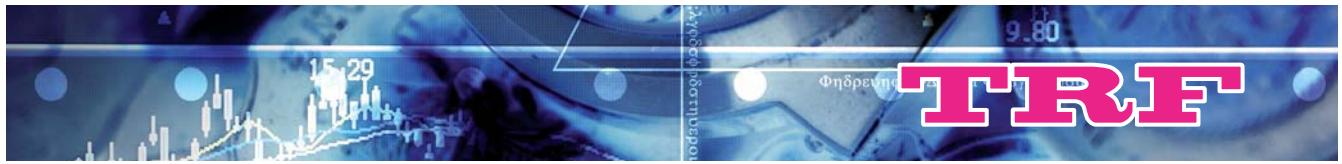
There should also be a local suveniour stores which sell local products which are made by locals, especially a community enterprise to create both participation and income to people in the area.

The public restrooms are insufficient and the location is inconvenient. Therefore, there should be more public restrooms.

There also should have a human resource development for tourism. There should be youth or local tour guides in order to encourage the locals to learn and understand about their own community, and to encourage people to have a good sense in preserving the natural resources in their community together. This can reduce or even prevent any negative effects on environment which usually comes with tourism. Not only that, but this also can be a way to promote a good eco-tourism in the park area as well.

Lastly, there should be more advertisements in order to gain more tourists from outside Kamphaengphet. Since almost all of the tourists, nowadays, are only the residents in the province.

WindowII

การมีส่วนร่วมเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

Win50039

เพ็ญนภา ผ่านชมภู อมรัตน์ ศรอมยุรา
นิตยา คำลีอชัย มาลิกา สมศรี วราพร กรีเทพ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี
E-mail:koon-ooh@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ของชุมชนในพื้นที่เขต อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในเบตจังหวัดอุตรธานี และเพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วม เพื่อการวางแผนพัฒนา การท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท พื้นที่ที่การศึกษาคัดเลือกพื้นที่โดยการเจาะจง ได้แก่ หมู่บ้านตัวหมู่ 6 และหมู่ 16 หน่วยงานอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท องค์บริหารส่วนตำบลเมืองพานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(จังหวัดอุตรธานี) โรงเรียนภูพระบาทวิทยา ที่ว่าการอำเภอขึ้นพื้นที่ หน่วยงานพัฒนาชุมชน บริษัทนำทัวร์ท่องเที่ยวจำนวน 6 แห่ง บริษัทผลิตรายการทางโทรทัศน์ท่องถิ่นจำนวน 2 แห่ง กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้นำ ชุมชน ผู้นำหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและประชา ชนทั่วไปในชุมชนจำนวน 50 คน ซึ่งได้โดยวิธีเจาะจง วิธีการวิจัยรังนี้ ใช้วิธีการวิจัย แบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) การประชุมรวมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อทราบ ถึงสภาพโดยทั่วไป เกี่ยวกับ กิจกรรมการมีส่วนร่วม ปัญหา ความต้องการและแนว ทางการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรังนี้คือ การสำรวจเอกสาร แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก สัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมรวมกลุ่ม การจัดเวทีชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิค Triangulation Method , Content analysis และ Induction analysis ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทของชุมชนคือการเข้าร่วมอาสาสมัครรักษาความปลอดภัย อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท การส่งบุตรหลานเข้าร่วมสมัครเป็นมัคคุเทศก์น้อย การผลิตสินค้าชุมชนจำนวนน้อยแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ ผ้าทอมัดหมี พวงกุญแจ รูปปั้นจำลองหอนางอุษา ขนาดเล็กโดยนำไปฝากรายใน อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท การจัดงานมีสการ พระพุทธรูปบานบัวกบเป็นต้น ปัญหาที่พบคือนักท่องเที่ยว ไม่มีความต้องการซื้อสินค้า ผ้าทอมัดหมี จากอย่างต่อเนื่อง นักท่องเที่ยวไม่ทราบถึงสถานที่ตั้งตลาดสินค้าชุมชน นักท่องเที่ยวไม่จอดรถลง

มาซื้อสินค้าของฝาก สาเหตุคือยังไม่มีสถานที่จอดรถบริเวณตลาดชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้าชุมชนแก่นักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ คือ บริษัทนำทัวร์ท่องเที่ยว มีการจัดนำเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดอยุธยา บริษัท ผลิตรายการ โทรทัศน์ท่องถิ่น มีการจัดประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอุดรธานีเป็นประจำ การมีส่วนร่วมของ หน่วยงานภาครัฐ คือ การจัดกิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่ อุทัยฯ การจัดนิทรรศการนักสถานที่ การจัดโครงการมัคคุเทศก์น้อย มีการจัดทำป้ายบอกทางมา อุทัยฯประจำสถานที่ แนวทางการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวคือ ควรมีระเบียบให้นักท่องเที่ยวจอดรถอยู่ทางขึ้นแล้วให้เปลี่ยนมาใช้รถของชุมชนและมีมัคคุเทศก์น้อยให้บริการประจำรถ ให้ชุมชนนำสินค้ามาจำหน่ายที่ตลาดชุมชนและ มีการสาธิตวิธีการผลิตสินค้าให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกระบวนการผลิต มีการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวในแบบใหม่ เช่น Home Stay

คำสำคัญ การมีส่วนร่วมของชุมชน การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน การมีส่วนร่วมของภาครัฐ แนวทางการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี ของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

The Development of Personnel Multilateral Latency in
Phuphabhat History Park, Ban Phue District,
Udonthani Province

รังสรรค์ สีคามาตย์ รัชนินทร์ คงบัง วรารวรรณ ทศนะเรียน อนุศักดิ์ รัตนกนกกาญจน์
สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี

E-mail : eq2iq@hotmail.com

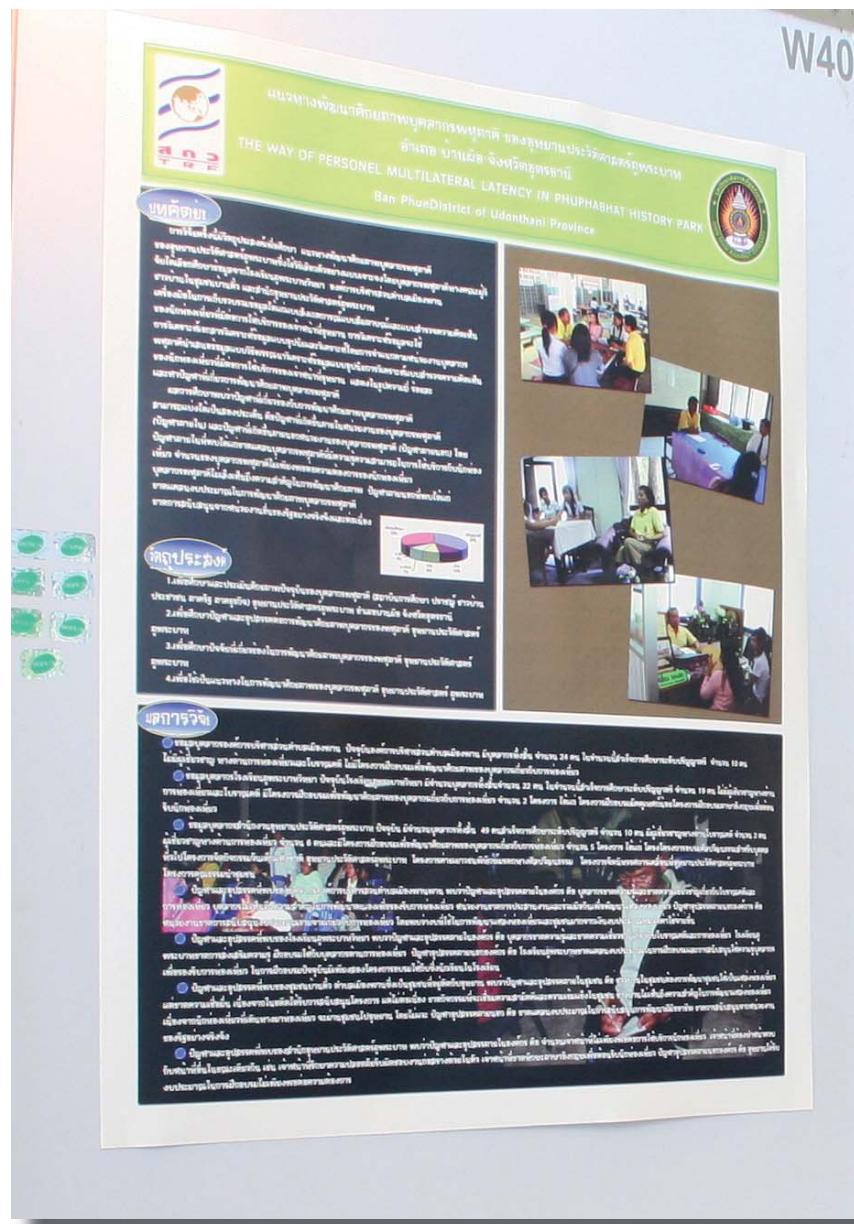
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี ของอุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยบุคลากร พหุภาคีทางคณะผู้วิจัยได้เลือกศึกษาข้อมูลจาก โรงเรียนภูพระบาทวิทยา องค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองพาน ชาบ้านในชุมชนบ้านตีว์ และสำนักอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตการณ์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่อุทยาน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ การวิเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย และวิเคราะห์โดยการจำแนกตามหน่วย งานบุคลากรพหุภาคี นำเสนอข้อมูลแบบวิธีพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย การวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่อุทยาน แสดงในรูปความถี่ ร้อยละ และหาปัญหาที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี

ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี สามารถ แบ่งได้เป็นสองประเด็น คือปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของบุคลากรพหุภาคี (ปัญหาภายใน) และปัญหาที่เกิดขึ้นภายนอกหน่วยงานของบุคลากรพหุภาคี (ปัญหาภายนอก) โดย ปัญหาภายในที่พบ ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรพหุภาคีที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ กับนักท่องเที่ยว จำนวนของบุคลากรพหุภาคีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

บุคลากรพหุภาคีไม่เลือกเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ปัจจุบายนอกที่พิบğıได้แก่ ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน อื่นของรัฐอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด ของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

Win50041

The Development of Marketing Strategies for Phu Pra Bat Historical Park

อรุณรัตน์ ขวัญโพน จุไรรัตน์ สีมา มนีวัลย์ ชุมกุนนิมิต วัฒน์จิรชัย เวชชนินนาท
สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี

E-mail : wetchaninnart@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์จำนวน 1 ชุด และแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากัน .93 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สำหรับสังคมศาสตร์ (SPSS) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ ภูพระบาท โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยและลักษณะทางกายภาพ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท โดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และเมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่าเพศชาย – หญิง ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานฯ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบวิธีของเชฟเฟ่ฟ์ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านกระบวนการแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบวิธีของเชฟเฟ่ฟ์ ปรากฏว่าด้านราคา ไม่แตกต่างกัน มีด้านทำเลที่ตั้ง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพอย่างไร ให้ความสำคัญมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพอย่างไร ให้ความสำคัญมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส

6. นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านผลิตภัณฑ์/บริการ ด้านราคาและ ด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน โดยด้านทำเลที่ตั้ง การส่งเสริมการตลาด กระบวนการ การรักษาความปลอดภัยและในด้านภาพรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

7. ผลการเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ในภาพรวมและรายได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จำแนกตามรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้น ด้านกระบวนการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านภาพรวม ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา และด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน คำสำคัญ แนวทางการพัฒนา กลยุทธ์ทางการตลาด กลยุทธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์และบริการ กลยุทธ์ทางด้านราคา กลยุทธ์ทางด้านสถานที่ / ทำเลที่ตั้ง กลยุทธ์ทางด้านการส่งเสริมการตลาด กลยุทธ์ด้านบุคลากร กลยุทธ์ด้านกระบวนการ กลยุทธ์ด้านการรักษาความปลอดภัย กลยุทธ์ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภูพระบาท อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

การศึกษาศักยภาพและการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กรณีศึกษา : อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี

Win50042

เพชรรัตน์ สัสดี¹⁾ บุญรากรณ์ ไตรยันธ์²⁾ เกศลิน คำควร¹⁾ มนัน เตี่ยวประจواب^{*2)}
1)สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2)สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*

E-mail : manon112233@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บริบทชุมชน ศักยภาพ และการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างตามสะดวก โดยแบ่งตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้แก่ เจ้าหน้าที่ภายในอุทยาน เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วน ตำบลเมืองพาน ผู้นำชุมชน และ ประชุมชุมชน กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า วิถีชีวิตของชาวบ้านห่างเหินจากอุทยาน แต่ชาวบ้านจะให้ความร่วมมือกับทางการเป็นอย่างดี โดยมีองค์กรบริหารส่วนตำบลเมืองพานเป็นแกนนำในการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างชุมชนภายในท้องถิ่นกับทางอุทยาน จากการประเมินศักยภาพ อุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” มีศักยภาพปานกลาง มีความวิกฤตและความเสี่ยง โทางปานกลาง ซึ่งจะต้องเร่งพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเด็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และ คุณค่าทางธรรมชาติซึ่งมีความสัมพันธ์กับการซักชวนให้คนอื่นมาเที่ยวในระดับ สูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) 0.72 และ 0.71 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์ กับการกลับมาเที่ยวที่นี่ อีกครั้งในระดับสูง และปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) 0.65 และ 0.58 ตามลำดับ ประเด็นที่มีความสัมพันธ์รองลงมา และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจก่อนเข้าบ้านน้อย ได้แก่ การบริการของพนักงานขายร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก, ความสะดวกในการท่องเที่ยว, การบริการของพนักงานภายในร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม, ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ และ ป้ายบอกทางในการเดินทาง

การศึกษาทุนวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

นุชนารถ สีเมยดง¹⁾ เทวิกา บุญเลิศ¹⁾
วีไครรัตน์ ขันนิยันต์¹⁾ นิษ่า ศักดิชูงย์^{*2)}

1) สาขาวิชาการจัดการการ โรงแรมและการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*

E-mail : bababorbor50@hotmail.com

บทคัดย่อ

วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ขั้นบบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะภพวัด โบราณสถานและงานหัตถกรรมที่ได้รับการสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันถือได้ว่าเป็นทุนทางวัฒนธรรมมีคุณค่าและความส่งเสริมให้มีการสืบทอดถึงคนรุ่นหลัง โดยนำมาเปรรูปในรูปแบบเฉพาะของสินค้าทางวัฒนธรรมและมีการผลิตช้าเพื่อตอบสนองความต้องการผู้บริโภคในแหล่งท่องเที่ยวตามกฎหมายที่สังคมวัฒนธรรมจึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนในอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท รูปแบบของสินค้าทางวัฒนธรรมในอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทและความต้องการสินค้าทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้าจากอุทยาน ประวัติศาสตร์

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเริ่มจากศึกษามรดกทางวัฒนธรรมของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบสินค้าทางวัฒนธรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าทางวัฒนธรรม

การดำเนินงานวิจัยแบบสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม คณะวิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ชาวบ้านชุมชนบ้านดึง และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท รูปแบบสินค้าทางวัฒนธรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าทางวัฒนธรรม ซึ่งพบว่ามรดกทางวัฒนธรรมได้รับการสืบทอดมาจากการโบราณสถานผสานกับนิทานพื้นบ้าน รูปแบบของสินค้าทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทหัตถกรรมของห้องถังที่แสดงเอกลักษณ์ความเป็นอยู่ของห้องถัง โดยใช้วัสดุที่หาได้ภายในห้องถังและ